

PARAULES DE VIDA

Un nou curs

El temps de l'estiu no suposa una paralització de la vida cristiana. El creient que vol mantindre viva la seua fe sap que no pot abandonar l'oració, la pràctica sacramental o la caritat. Tampoc la vida de l'Església s'interromp, encara que les activitats pròpies d'aquest temps tenen un caràcter distint, adaptat al ritme propi d'aquesta època de l'any. Si repassem les activitats pastorals que s'han organitzat en la nostra diòcesi durant aquests mesos, segurament ens sorprendrem: pelegrinatges, colònies i campaments per a xiquets i joves, activitats amb malalts, recessos i exercicis espirituals...

Amb el mes de setembre tot torna a poc a poc a la normalitat. Recuprem el ritme de treball, els escolars reprenen el curs i també les parròquies i les distintes institucions eclesials programen les activitats ordinàries: catequesi, reunions, etc...

És important que visquem aquest moment amb il·lusió. En la vida de l'Església totes les activitats poden convertir-se en un moment de gràcia: les que es realitzen ordinàriament al llarg del curs i les que es viuen durant el temps de l'estiu. Els sacerdots, ca-

tequistes, voluntaris de les associacions d'acció caritativa i social, membres dels grups i moviments eclesials... Tots estem cridats a afrontar amb actitud positiva el nou curs. No oblidem que en el testimoni de la fe, el com és tan important com el contingut d'allò que volem transmetre. Per això, vull invitar-vos a tots els qui col·laboreu en la vida eclesial a viure aquest moment amb esperança.

Som conscients que l'anunci de l'Evangeli no és actualment una tasca fàcil. Però el cristià no pot deixar-se vèncer per les dificultats. Per a superar la temptació del desànim, que tant vegades ens pot sobrevindre, us vull proposar una senzilla reflexió. El temps de l'Església és el temps de la sembra. El nostre treball consisteix a sembrar la llavor de la Paraula de Déu en el cor de les persones. La nostra missió no consisteix en arregar els fruits, sinó en anunciar l'Evangeli. Els xiquets i joves que participen en la catequesi; les famílies que demanen els sagraments de la iniciació cristiana per als seus fills; els joves i adults que demanen la confirmació o que volen unir les seues vides en matrimoni; els malalts i ancians que

visitem en les seues cases; les persones necessitades que s'acosten a l'Església demanant ajuda... són una oportunitat per a sembrar la llavor del Regne de Déu. Si al final del curs ens preguntem pel fruit del nostre esforç, possiblement ens desanimarem, perquè sempre aconseguim menys del que ens agradaria. Si vivim el nostre compromís amb la humilitat de qui sap que és Déu qui fa fructificar la llavor; si al nostre treball unim

la pregària; si en compte de fixar-nos en el resultat, ens preguntem si hem sembrat amb amor, deixant la resta en mans de Déu... viurem la nostra missió amb alegria i transmetrem millor la fe. No ens preguntem mai què hem aconseguit, sinó com hem sembrat.

Que l'esperança ens acompanye en el curs que ara comença.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Temps de festes majors

Aquestes darreres setmanes —i les que seguiran— han estat de festa major per a molts pobles, barris i ciutats de Catalunya, que s'han omplert d'activitats ben diverses. S'hi participa amb més o menys intensitat segons les preferències i l'edat. Probablement els més petits i joves en gaudeixen especialment. Els més grans, sense deixar de fer-ho, recorden moments de la infantesa i joventut, moments especials de la seva història personal i de la seva implicació en la història col·lectiva que entre tots han anat teixint.

En un moment o altre d'aquests dies de festa, la comunitat cristiana s'ha aplegat per compartir el pa i el vi com Jesús ens ensenyà a fer-ho. «Celebreu la festa amb alegria [...] a la presència del Senyor, el vostre Déu» (Lv 23,40). Sovint la festa és sota l'advocació de Maria, la senzilla noia de po-

ble que volia ser fidel al Senyor, que tenia el seu projecte de vida amb molts elements que han perdurat en el temps: casar-se amb un home bo, Josep, formar una família que esperava que fos beneïda amb fills... Déu, però, tergiversa els seus plans. Li demana que sigui mare de Jesús, el Salvador, amb totes les conseqüències. També, a vegades, ens poden succeir esdeveniments imprevisos: perdre o trobar una feina, una malaltia, enamorar-se, el traspàs d'una persona estimada... Maria escolta la crida, deixa que capgirin la seva vida. I amb el sí de Maria a Natzaret comença la salvació del món. «Perquè per a Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,38). El projecte de Déu no s'ha esgotat. Hi ha molt per fer. Déu necessita persones de bona voluntat que siguin capaces de dir sí, com Maria, per continuar fent meravelles.

La paraula de Déu interpel·la personalment i també com a comunitat. Les comunitats parroquials estan cridades a ser testimonis de fe que emergeixen en la ciutat secular i que, des de la realitat en què estan immerses, han d'esdevenir evangelitzadores, sigui des de la formulació d'un primer anunci o des d'una acció pastoral més consolidada, atenant sempre les situacions de les persones i la seva llibertat.

Donem continuïtat al sí de Maria fent present l'amor de Déu en el món, des de la catequesi, des dels grups de fe, des dels moviments, des de la participació en el teixit associatiu, des de la proximitat del veïnatge, des del trobament amb les persones, les situacions... des del trobament de Déu en la pregària.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Un nuevo curso

El tiempo del verano no supone una paralización de la vida cristiana. El creyente que quiere mantener viva su fe sabe que no puede abandonar la oración, la práctica sacramental o la caridad. Tampoco la vida de la Iglesia se interrumpe, aunque las actividades propias de este tiempo tienen un carácter distinto, adaptado al ritmo propio de esta época del año. Si repasamos las actividades pastorales que se han organizado en nuestra diócesis durante estos meses, seguramente nos asombraremos: peregrinaciones, colonias y campamentos para niños y jóvenes, actividades con enfermos, retiros y ejercicios espirituales, etc...

Con el mes de septiembre todo vuelve poco a poco a la normalidad. Recuperamos el ritmo de trabajo, los escolares reemprenden el curso y también las parroquias y las distintas instituciones eclesiales programan las actividades ordinarias: catequesis, reuniones, etc...

Es importante que vivamos este momento con ilusión. En la vida de la Iglesia todas las actividades pueden convertirse en un momento de gracia: las que se realizan ordinariamente a lo largo del curso y las que se viven durante el tiempo del verano. Los sacerdotes, catequistas, voluntarios de las asociaciones de acción caritativa y social, miembros de los grupos y movimientos eclesiales... Todos estamos llamados a afrontar con actitud positiva el nuevo curso. No olvidemos que en el testimonio de la fe, el cómo es tan importante como el contenido de lo que queremos transmitir. Por ello, quiero invitaros a todos los que colaboráis en la vida eclesial a vivir este momento con esperanza.

Somos conscientes de que el anuncio del Evangelio no es actualmente una tarea fácil. Pero el cristiano no puede dejarse vencer por las dificultades. Para superar la tentación del desánimo, que tantas veces nos puede sobrevenir, os quiero proponer una sencilla reflexión. El tiempo de la Iglesia es el tiempo de la siembra. Nuestro trabajo consiste en sembrar la semilla de la Palabra de Dios en el corazón de las personas. Nuestra misión no consiste en recoger los frutos, sino en anunciar el Evangelio. Los niños y jóvenes que participan en la catequesis; las familias que piden los sacramentos de la iniciación cristiana para sus hijos; los jóvenes y adultos que piden la confirmación o que quieren unir sus vidas en matrimonio; los enfermos y ancianos que visitamos en sus casas; las personas necesitadas que se acercan a la Iglesia pidiendo ayuda... son una oportunidad para sembrar la semilla del Reino de Dios. Si al final del curso nos preguntamos por el fruto de nuestro esfuerzo, posiblemente nos desanimaremos, porque siempre conseguimos menos de lo que nos gustaría. Si vivimos nuestro compromiso con la humildad de quien sabe que es Dios quien hace fructificar la semilla; si a nuestro trabajo unimos la oración; si en lugar de fijarnos en el resultado nos preguntamos si hemos sembrado con amor, dejando todo lo demás en manos de Dios... viviremos nuestra misión con alegría y transmitiremos mejor la fe. No nos preguntemos nunca qué hemos conseguido, sino cómo hemos sembrado.

Que la esperanza nos acompañe en el curso que ahora comienza.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Campaments a Alcossebre

Del 21 al 23 de juny, les parròquies d'Alcalà, Sant Rafael, la Ràpita, Jesús i Maria i Sant Pere Apòstol de Benicarló, han realitzat els campaments a Alcossebre per a xiquets i xiquetes que han fet aquest any la comunió.

Han pogut participar 52 xiquets/es i 23 monitors. Amb l'objectiu d'engrescar a continuar en la postcomunió i a ser cada dia més amics de Jesús.

Acció Catòlica Infants

Tridu del Sagrat Cor de Jesús

Com cada any, l'Apostolat de l'Oració va organitzar els dies 21, 22 i 23 de juny un Tridu per celebrar la festa del Sagrat Cor de Jesús. El va presidir Mn. Josep Membrado.

Cada dia es començà amb el rès del Rosari. Dins l'Eucaristia es van resar Vespres que s'iniciaren amb un cant. A l'homilia,

Mn. Membrado ens va dir que ja a l'Èxode Déu es manifesta ple d'amor i tendresa pels seus. «És Pare, ric en amor i lent per al càstig.»

És el Déu, que ens ha estimat tant, que ha enviat el seu Fill per salvar els homes. Després, una estona d'adoració en silenci, davant del Santíssim.

Que aquest Tridu del Sagrat Cor de Jesús, sigui un estímul per sentir-nos estimats personalment pel Senyor i, en conseqüència, obrim el cor als germans, estimant-los amb el mateix amor en què som estimats.

Maria Eva Morelló
Presidenta diocesana de l'Apostolat de l'Oració

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Aneu, arribeu a totes les perifèries! Aneu, i allà sigueu Església, amb la força de l'Esperit Sant» (23 de juny).

@Pontifex: «La misericòrdia reconforta el cor i el fa sensible a les necessitats dels germans a través de compartir i participar» (24 de juny).

@Pontifex: «Cadascú de nosaltres és preciós; cadascú de nosaltres és insubstituïble als ulls de Déu» (25 de juny).

@Pontifex: «Aguseu la vista per veure els senyals de Déu presents a la realitat» (27 de juny).

Campredó celebra la festa parroquial

El passat 24 de juny, la comunitat cristiana de Campredó celebrava la festa parroquial. La Missa presidida pel Sr. Bisbe, don Enrique, la processó amb la imatge del sant i l'ofrena de flors i fruits, el sopar que va reunir a prop de 200 persones, el bingo i el ball per acabar la diada.

La novetat especial d'aquest any va ser el nou quadre que ha pintat l'artista Joan Rebull i que al final de la Missa el Sr. Bisbe va beneir.

Després del quadre de la Santa Cena, inaugurat l'any 2015, ara ha quedat penjat un quadre sobre el lavatori dels peus que Jesús va fer als seus apòstols. És un quadre a l'oli de prop de 3 m de llarg per 2 m d'alçada, sobre taula.

La pintura recull el moment en el que Jesús va a rentar els peus a Pere i aquest es nega, demanant tot seguit —en saber el significat del fet— que el renti sencer. Un diàleg que l'artista explica

amb el joc de mans de Jesús, Pere, un apòstol i la mirada de la Mare de Déu. L'escena contemplada per la resta d'apòstols té com a protagonistes també Maria, la mare de Jesús, que amb un lleu somriure es mira a Pere; Maria Magdalena que, agenollada al costat de Jesús, l'ajuda a rentar els peus; Maria la de Cleofàs, asseguda entre altres apòstols, que els indica cap a on han de mirar.

Una altra característica diferenciadora de l'obra és el paisatge que es pot veure a la finestra: la silueta del massís del port de Caro i la corba que fa l'Ebre al seu pas per Campredó, tot des de la perspectiva de l'ermita de la Mare de Déu de Solicrú a la partida de Font de Quinto.

La festa, com cada any: senzilla, participada, bonica. I com a record el quadre que amb el de la Santa Cena completa un dels moments més intensos de la vida de Jesús.

La diòcesi de Tortosa pelegrinà al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Del 29 de juny fins al 3 de juliol, la nostra diòcesi realitzà el 36è pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes, presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent. En total dos-cents trenta pelegrins de tots els arxiprestats de la diòcesi, entre els quals hi havia set sacerdots, un diaca permanent, trenta malats, quaranta joves i un bon grup de voluntaris, tots acompanyats per Ferran Carles, president de l'Hospitalitat, pel consiliari Mn. Jordi Centelles, i algunes altres persones que tant col·laboren en l'organització i durant els cinc dies de pelegrinatge.

Els actes del pelegrinatge van ser els tradicionals, destacant els religiosos que li donen el tot i sentit de pelegrinatge en el que es realitza.

Gràcies a tots els que, any rere any, feu possible el pelegrinatge diocesà presidit pel nostre bisbe Enrique, qui ha pogut dedicar aquests dies a acompanyar especialment els malats i joves i tots els pelegrins. Amb el cor ple de joia diem: Fins al proper any que ens puguem retrobar.

Maria Joana Querol

AGENDA

- **Divendres 15**, Flix, a les 19.30 h, Confirmacions.
- **Dissabte 16**, Vinebre, a les 19 h, Confirmacions.
- **Diumenge 17**, La Bisbal de Falset, a les 11 h, Missa Estacional i Visita Pastoral. / La Palma d'Ebre, a les 12.30 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent; beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620-Roma, 1684), rel. franciscà; sant Joan Gabriel Perboyre, prev. i mr.

12. ■ Dimarts [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Santíssim Nom de Maria; Mare de Déu de Lluc.

13. □ Dimecres [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Sant Joan

Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església.

14. ■ Dijous [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jo 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu.

15. □ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Jo 19,25-27 (o bé: Lc 2,33-35)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicodemes, mr.; santa Caterina de Gènova.

16. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / Sl 112 / Lc 6,43-49]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Ci-

priano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Victor III, papa (1086-1087).

17. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,33-28,9 / Sl 102 / Rm 14,7-9 / Mt 18,21-35]. Sant Robert Bellarmino (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardenal (jesuïta); sant Pere Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.; santa Hildegarda, vg.

Diumenge XXIII de durant l'any

COMENTARI

Si el teu germà peca, parleu-ne vosaltres dos sols

Entre els deportats a Babilònica hi ha un jove profeta: Ezequiel. Els cp. 33-39 són oracles de salvació amb missatge d'esperança per als deportats.

Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre Israel. El profeta com a sentinella ha d'avisar dels perills que amenacen al Poble, tant en conjunt (v. 2s) com en particular (v. 7s).

La correcció fraterna és deure inherent al ministeri profètic. *Si no adverteixes el pecador perquè s'aparti del camí del mal, et faré responsable.*

Rm 13,8s recapitula totes les exigències de Déu en l'amor: *No quedeu a deure res a ningú si no és l'amor que us deveu els uns als altres.* Aquesta unificació té llarga tradició bíblica: el judaisme tardà ja mirava el manament de l'amor com el principi-resum de la Torà-Llei.

Sant Pau exclou la Llei com a camí de salvació, però l'accepta com a expressió pedagògica de la voluntat de Déu dins un procés que culmina en Crist (*Hb 1,1*).

En perícopa exclusiva de Mt, planteja Jesús què cal fer *si el teu germà peca.*

Mt 18 ve presidit pel criteri del fratern recolzament als *petits que creuen*, dels quals *el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol.*

Si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols: així si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Pels rabins, *guanyar un germà* indica la seva conversió obtinguda en la missió.

Més que norma jurídica és camí amb bona pedagogia per aconseguir de debò la conversió del germà pecador, que mai s'assolirà publicant les seves mancances.

Només *la Comunitat reunida* és ambient propici per a la correcció fraterna.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els vostres cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Esto dice el Señor: «A ti, hijo de hombre, te he puesto de centinela en la casa de Israel; cuando escuches una palabra de mi boca, les advertirás de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", pero tú no hablas para advertir al malvado que cambie de conducta, él es un malvado y morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre. Pero si tú adviertes al malvado que cambie de conducta, y no lo hace, él morirá por su culpa, pero tú habrás salvado la vida.»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás», y cualquiera de los otros mandamientos, se resume en esto: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano peca contra ti, repréndelo estando los dos a solas. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otros o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano. En verdad os digo que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en los cielos. Os digo, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre que está en los cielos. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos.»